

KAMER 13

Vrolijke ziekenhuiskomedie in drie bedrijven

door

AD EN IET WOUTERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KAMER 13** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AD EN IET WOUTERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2003 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Piet Hendriks: Zestiger, bestuurder; ligt in het ziekenhuis voor een liesbreuk, rookt, windt zich snel op.

Leuntje Hendriks: Zestiger, Piets vrouw, doetje, is niets zonder haar man, voert alleen opdrachten uit.

Gerard de Haan: Vijftiger, ijdele man, gaat aan z'n tweede jeugd beginnen, rokkenjager, ligt in ziekenhuis voor een schoonheidsoperatie.

Hoofdzuster Ursula: Eind veertig, kenau, afgewezen vroegere vlam van Gerard en neemt nu wraak, wil laten zien dat ze nog best in de markt ligt.

Zuster Leanne: Ongeveer twintig, lieve zuster, zorgzaam.

Dokter Joris: Zorgeloze dokter "alles komt goed", niet vies van jonge zusters, ziet geen problemen.

Onderhoudsman Frits: Lost alle narigheid in het ziekenhuis op.

LP (lopende patiënt): Weet alles, lult hele dagen met iedereen. Hij loopt altijd met infuuskarretje.

Gastrol, Mevrouw Hendriks: Zojuist geopereerde vrouw met lang haar.

DECOR:

Ziekenhuiskamer: 2 bedden en 2 nachtkastjes en een po onder ieder bed. Rondom de bedden kunnen gordijnen dichtgeschoven worden die ongeveer 50 cm. boven de grond hangen. De benen en voeten blijven zichtbaar. Aan de muur hangt een radiator.

EERSTE BEDRIJF

Het linkerbed is afgesloten met de gordijnen. Gerard de Haan ligt in bed en ligt zachtjes te kreunen. Hij is net terug van een operatie waar z'n oren rechtgezet zijn. Z'n complete hoofd is verbonden, maar dit is voor iedereen onzichtbaar. Zuster Leanne komt met Piet en Leuntje Hendriks op. Piet wordt vandaag opgenomen en draagt een ouderwetse weekendtas. Leuntje draagt een plastic tas waarin een net met sinaasappels zit

Leanne: Nou meneer Hendriks, dit is uw bed. U kunt zich uitkleden en in pyjama in bed gaan liggen. Dan zal straks de hoofdzuster uw gegevens op komen nemen en als u nog vragen heeft kunt u die aan haar stellen.

Piet: Ja, ja, er zal niks anders opzitten. We zullen het maar eens proberen. *(Gerard de Haan kreunt)*

Leuntje: Het gaat toch wel goed, zuster?

Leanne: Oh, ik zal eens even kijken. *(verdwijnt achter de gordijnen. Gerard kreunt harder en mompelt wat met de zuster)*

Leanne: Maar dat zit veel te strak, ik zal de dokter eens roepen. *(af)*

Leuntje: 't Gaat echt niet goed hoor.

Piet: Nou, ze zoeken het maar uit hoor. Ik ga m'n pyjama aan doen. Toe, geef die tas eens aan.

Leuntje: *(pakt de tas en gaat uitpakken, nieuwe pyjama, nog in plastic, lange onderbroeken enz. enz.)* Ik weet niet of ik dat allemaal wel in dat nachtkastje krijg hoor.

Piet: Je duwt maar een beetje hoor. *(Piet kleedt zich uit, moppert op Leuntje o.i.d., trekt z'n pyjama aan, en gaat eindelijk in bed liggen)*

Piet: Wel sodeju, d'r zit nog een speld in!!!! Midden in m'n nek!!

Leuntje: Ja, ja rustig, rustig. *(zoekt in z'n nek en peutert de spelden eruit)*

Piet: Had die d'r dan ook thuis uitgehaald. Dat gesodemierter met die rot spelden.

Leuntje: Ja, ja, maar dat wist ik ook niet hoor.

Piet: Nee dat weten we, jij weet nooit iets.

Leuntje: *(zit op een stoel naast het bed met het netje sinaasappels op haar schoot)* Waar moet ik nou al die sinaasappels leggen?

Piet: Waarom neem je er dan zoveel mee?

Leuntje: Twintig was veel goedkoper dan dat je er tien neemt.

Piet: Stommigheid!

Leuntje: *(zit aan het netje te frummelen en het net scheurt. Sinaasappels rollen over de grond, vooral onder Gerard zijn bed)*

Nee mè machtig, 't is toch erg. Nee toch.

Piet: Moet je nou echt zo stom doen. *(Leuntje gaat sinaasappels oprapen en kruipt onder Gerard z'n bed. Op dat moment komen dokter Joris en hoofdzuster Ursula binnen)*

Dr. Joris: Dag, meneer.

Ursula: Oh u bent er ook al zie ik. *(Dr. Joris gaat door naar Gerard achter het gordijn. Teuntje zit onder het bed met haar achterste naar het publiek)*

Ursula: *(tegen Piet)* Zo, u zit al lekker in bed zie ik. Keurig, dan zal ik u eerst even temperaturen. *(duwt vrij hardhandig de thermometer in Piet z'n mond.)* Zo... dan zal ik eens even bij dat drama hiernaast gaan kijken. *(Ursula af door de gordijnen naar Gerard. Gerard begint nu harder te kreunen)*

Ursula: Wat denkt u, dokter, zou hij het halen?

Dr. Joris: Wat zegt u nu. Zuster?! Er is niets aan de hand hoor!

Ursula: Nou hou dan maar op met dat gekreun. Je hoort het, er is niets aan de hand. *(dokter Joris en zuster Ursula vervangen het verband van Gerard, het publiek ziet lange slierten verband op de grond vallen. Leuntje kruipt achteruit vanonder het bed en de gordijnen met haar achterste naar het publiek. Op dat moment komt Frits binnen, gevolgd door LP)*

Frits: Wat krijgen we nu!

Leuntje: Dat weet ik ook niet hoor, dat weet ik ook niet, ze rollen zo overal naartoe.

Piet: *(haalt de thermometer uit zijn mond)* Kom nu toch hier, mens, schiet op!! *(stopt de thermometer weer terug)*

Leuntje: 't Is toch wat, 't is toch wat.

Frits: Ik hoorde dat 't hier een beetje koud is, ik zal eens even naar de verwarming kijken.

LP: Koud, koud, 't is hier niks koud! Vrijen met een ijsbeer, da's pas koud!

Frits: *(tegen Piet)* Goeiemiddag, ik ben Frits, technische dienst.

Piet: Grommmmm!

LP: Dag, mevrouw, dag, meneer. Nieuw hier, zie ik. Ja, ja vanochtend was het bed nog leeg. 't Is hier ook een druk bedrijf, hè. Opname, snijden, wegwezen, ja, ja, gewoon lopende band werk.

Frits: Wees eens even stil, ik moet even luisteren hier aan de radiator. *(Frits met z'n oor tegen de radiator)*

LP: Hoor je wat?

Frits: Hou je nou toch eens stil!

LP: Ja, ja, altijd stil wezen valt ook niet mee, wat zegt u, mevrouw?

Leuntje: Huh, wat? Stil wezen? Ik doe niet anders.

Frits: Wordt u ook opgenomen?

Leuntje: Nee, nee, m'n man. Maar die zit nu al een kwartier met die thermometer in zijn mond.

Frits: Oh, da's nog niks. Laatst hebben ze een patiënt een hele dag getemperatuur. Op den duur ging de thermometer koken.

Leuntje: Dan zou ik hem er maar uithalen hoor Piet.

Piet: (*haalt thermometer uit z'n mond*) Nee natuurlijk niet, de zuster komt zo. Maar ga jij nou maar naar huis.

Frits: Ja, ja, voor je het weet leggen ze je ook in bed met een thermometer in je mond.

Leuntje: Nee, nee dan ga ik maar gauw. Maar hoe moet ik nu naar huis?

Piet: Gewoon met de bus natuurlijk. Net zoals we gekomen zijn., maar dan andersom natuurlijk

Leuntje: Ja, ja nou dan ga ik maar. Dan kom ik morgen wel weer, als we het beleven mogen.

Piet: Ja, ja, ga nou maar, ik red me wel.

Leuntje: Nou dan veel sterkte hoor. Moet ik morgen dan nog wat meebrengen?

Piet: Ja, pantoffels en zo'n kamerjas. En de post natuurlijk en de krant.

Leuntje: Ja, ja ik mag het dan wel niet vergeten. En dan zal ik wel eens boven in die doos kijken. Daar zitten die spulletjes van je vader nog in. Daar zullen die pantoffels en die kamerjas ook wel in zitten. Dan breng ik die morgen mee.

Frits: Ja, dat is wel nodig, want als ik dit zo hoor, is die verwarming morgen nog niet gemaakt.

LP: Oh, maar op de kamer hiernaast liggen een berg dekens, dan breng ik er wel wat. (*dokter Joris en zuster Ursula komen door het gordijn*)

Ursula: Zo meneer, hoe is het temperatuurtje? (*controleert de temperatuur*)

Dr. Joris: Het is hier nogal gezellig geloof ik.

Frits: Ja, ik ga. Ik moet eerst m'n soldeerbout halen. (*af*)

LP: Dan zal ik ook eens mijn rondje vervolgen. (*af*)

Dr. Joris: Zo mevrouwtje, u heeft uw man hier gebracht?

Leuntje: Ja, dokter, 't is toch wat, 't is toch wat.

Dr. Joris: Maar wees gerust hoor, 't is maar een kleine ingreep. (*tegen Piet*) Voor wat was u ook alweer hier, meneer...?

Piet: Hendriks, Piet Hendriks. Ik kom voor een liesbreuk.

Dr. Joris: Ja, ja, ziet u wel, dat is zo gebeurd.

Leuntje: Nou, dan ga ik maar naar huis, Piet.

Piet: Ja, da's goed, tot morgen. (*Leuntje af*)

Dr. Joris: Zo, dan zullen we u even checken.

Piet: Wat gaat u doen, dokter?

Dr. Joris: Nou, gewoon even routine controle. Zuster Ursula, heeft u de kaart?

Ursula: Ja, dokter, natuurlijk.

Dr. Joris: Dan gaan we eerst even de pols nemen. (*dokter Joris voelt polsslag, knikt, mompelt wat en schrijft op*) En dan ook nog even luisteren, doe uw pyjama maar eens omhoog.

Piet: Ja, ja het is toch wat.

Dr. Joris: (*luistert ingespannen met de stethoscoop*) Nou uw longen zijn nog prima. U lijkt nog een jonge vent. (*schrijft op lijst, luistert verder*) Ho, wacht eens even, houdt u uw adem nog eens even in? (*Piet hapt naar lucht en houdt z'n adem in, dokter Joris luistert*) Nou, dit klinkt toch niet helemaal zuiver... (*Piet loopt rood aan*)

Ursula: U mag weer ademen hoor, meneer Hendriks. (*Piet hijgt uit*)

Dr. Joris: 't Is niet écht verontrustend, maar ik wil toch, voordat ik u opereer even een hartfilmpje laten maken.

Piet: Is het niet goed, dokter?

Dr. Joris: Och, wat is niet goed... misschien gaan mijn oren ook wat achteruit.

Piet: Hoe bedoelt u?

Dr. Joris: Nou, af en toe hoor ik uw hart niet. Bent u erg gespannen?

Piet: Gespannen, nou ja gespannen.

Ursula: U vindt het best spannend hè, meneer Hendriks?

Piet: Nou ja, nou ja.

Dr. Joris: Wat ik u aanraad, is dat u zich niet teveel moet inspannen, en dan maken we morgen even wat meer studie van uw hart.

Piet: Maar ik kom voor een breuk, niet voor m'n hart.

Dr. Joris: Ja, ja, het is ook niet verontrustend hoor. (*tegen Ursula*) Zuster, morgen even een hartfilmpje...

Ursula: Zeker, dokter, regel ik, dokter.

Dr. Joris: (*tegen Piet*) Zo, dan laten we u nu even alleen. (*geeft Piet een hand*) Tot morgen, meneer Hendriks. (*Ursula loopt achter dokter Joris af*)

Piet: (*in zichzelf*) Ik heb het altijd al gezegd, zo'n ziekenhuis houdt zichzelf in stand. Je komt er gezond in en ze vinden van alles. M'n hárt... m'n hart is nog altijd goed geweest. Ze doen het natuurlijk alleen om aan het werk te blijven.

Gerard: (*vanachter het gordijn*) Dag, meneer, hoe is het met u?

Piet: Prima hoor en met u?

Gerard: Nu een stuk beter, ze hebben me opnieuw verbonden. Het

zat nogal strak. Maar zou u de zuster even willen bellen? Ik moet zo nodig zagezegd. En als ik bel, komt die katee van een hoofdzuster.

Piet: Nou ja als dat helpt als ik bel, dan bel ik wel. (*Piet belt de zuster. Zuster Leanne komt op*)

Leanne: Heeft u gebeld?

Piet: Nou het is voor mijn buurman, die moet zo nodig.

Leanne: Oh, dan zullen we eens even kijken. (*door het gordijn naar Gerard*)

Leanne: U had hulp nodig?

Gerard: Ja ik moet hoognodig.

Leanne: (*pakt po vanonder bed*) Broekie uit en billetjes omhoog, meneer.

Gerard: (*luid gekletter*) Nou dat lucht op zeg!

Leanne: Grote vent, keurig in het potje. Maar die gordijnen kunnen nu toch wel open zeker, dan kunt u uw nieuwe buurman ook eens zien.

Gerard: Prima, van mij mogen ze open. (*Leanne doet de gordijnen open met de po in haar hand. Piet schrikt behoorlijk als hij de "mummie" ziet*) Ja, dat is even schrikken zeker?

Piet: Nou ik schrik niet zomaar hoor. En m'n hart is nog goed.

Leanne: Zo, dan laat ik u nu alleen, gezellig samen, zou ik zo zeggen. (*Leanne af met po*)

Piet: Ze hebben u nogal flink beet gehad, zo te zien.

Gerard: Nou het lijkt meer dan het is hoor. Ze hebben mijn oren wat naar binnen geplaatst.

Piet: Oren naar binnen.

Gerard: Nou, vijftig jaar de vraag krijgen of je voorzitter bent van de zeilvereniging, gaat ook vervelen, zodoende.

Piet: Zeilt u dan?

Gerard: Kijk, die vraag was ik na vijftig jaar beu en zodoende heb ik mijn oren iets naar binnen laten plaatsen.

Piet: (*snapt er niets van*) Ja, ja, ik snap het. (*LP komt op*)

LP: Zo, de gordijntjes open, en... geschrokken??

Piet: Nou ik schrik zomaar niet hoor.

LP: Ik zeg maar zo, wie mooi wil zijn moet pijn lijden. Of niet Gerard?

Gerard: Hou toch op, man, ik lig hier toch ook niet voor de lol. (*Frits komt op met grote sleutel*)

Frits: Ik zat me te bedenken dat ik beter eerst de radiator af kan sluiten. Op m'n vorige werk is er ook wel eens één ontploft.

LP: Ontploft... Ontploffen die dingen dan wel eens?

Frits: Als ze verstopt zitten en je gaat ze warm stoken, klappen ze uit

elkaar.

Gerard: Zo, zo, dat kunnen we beter niet hebben, of wel, meneer...???

Piet: Piet Hendriks is de naam.

Gerard: Mijn naam is Gerard de Haan. Aangenaam.

LP: Nou, zo aangenaam zie je er anders niet uit. *(Leuntje komt in paniek terug)*

Leuntje: *(schrikt enorm van Gerard)* Ja, nou was ik toch de huissleutel vergeten, die zit nog in die tas die jij bij je had.

Piet: Oh ja, die zit in dat voorvakje van die tas.

Leuntje: Maar waar is die nou?

Piet: Je hebt hem zelf in dat kastje gedaan. *(Gerard gaat de Playboy lezen. Leuntje pakt de tas uit het nachtkastje en tegelijk vallen alle kleren e.d. uit het kastje Ze gaat alles zenuwachtig opruimen en kijkt ondertussen soms zenuwachtig naar Piet op, die geërgerd naar haar kijkt)*

LP: Ik zie het al, genoeg kleren voor een overwintering op Nova Zembla. Lange onderbroeken heb je hier niet nodig hoor.

Frits: Nou als ik het zo zie, kunnen die best nog van pas komen.

Piet: Is t'ie niet te maken?

Frits: Nou, niet te maken is ook weer overdreven.

Leuntje: Oh, hier heb ik hem eindelijk. 't Is toch wat, stond ik al bij de bus en toen dacht ik er gelukkig aan. Wel een geluk zeg. Maar waar zal ik hem nou stoppen?

Piet: Gewoon in je tas natuurlijk.

Leuntje: Ja maar dan mag ik wel niet vergeten, waar ik hem in gestopt heb.

LP: Anders belt u toch gewoon de brandweer; die rammen zo uw voordeur.

Leuntje: Ja, ja dat kan ik altijd nog doen...

Piet: Als je't maar niet in je hoofd haalt om de brandweer te bellen om je sleutel uit je tas te halen.

Leuntje: 't Is toch wat, 't is toch wat, ik moet ook overal aan denken, 'k weet het ook niet meer hoor.

Piet: Toe nou, 't valt allemaal best wel mee. Ga nou maar op je gemak naar huis. 't Komt allemaal wel goed.

Leuntje: Nou dat zullen we dan maar hopen. Nou, 't beste en tot morgen dan, hè. *(heeft het er moeilijk mee, wil hem eigenlijk een afscheidskus geven maar durft niet, gaat aarzelend weg)*

LP: Lukt het, Frits?

Frits: Natuurlijk, een keer lukt het, maar die rotzooi zit ook zo vast. Oh ja, nou ik hier toch ben, wilt u telefoon? Ik ga namelijk over de

telefoons en dan sluit ik u zo aan.

Piet: Wat kost dat, of is dat voor niks?

Frits: Dat zal wel wat kosten, maar daar ga ik niet over.

Piet: Nou laat dan maar, ik ben hier toch zo weer weg.

LP: Zo weer weg... een positieve denker zogezegd. Pas geleden hebben ze hier nog een verkeerd been afgezet. Nee, als ik jou was zou ik er maar een paar weekjes voor rekenen. Ze vinden wat aan je hart, dan aan je maag, voor je het weet heb je ketelsteen in je nieren. En als dan alles meezit kun je twee weken naar huis om aan te sterken en dan gaan ze je opereren aan de kwaal waar je eigenlijk voor kwam.

Frits: Nou moet je ophouden hoor, die man wordt nog ongerust.

Piet: Nou, ik ben niet zomaar ongerust hoor. M'n breuk opereren en overmorgen naar huis. Ik kan trouwens niet langer blijven ook, want volgende week moet ik fit zijn, want dan heb ik een belangrijke vergadering.

Frits: *(komt overeind en neemt z'n sleutel mee)* Tot morgen, mijn dienst zit erop.

Gerard: En de verwarming dan?

Frits: Dat gaat vandaag niet meer lukken.

Gerard: Ho eens even, ik ben geen fondspatiënt hoor, ik betaal voor een verwarmde kamer.

Frits: Klagen doe je maar bij de klachtenlijn, ik ga naar huis. Tot morgen. *(af)*

Gerard: Hoor je dat nou toch. Ze laten ons hier gewoon verrekken in de kou.

Piet: Zou dat écht?

LP: Natuurlijk, ze geven d'r niks om.

Gerard: Ik ga eerst de zuster bellen. Oh, wacht even; wil jij niet even bellen, Hendriks, anders komt die kenau van een Ursula weer.

Piet: Ook goed, dan bel ik even dat jonge ding.

LP: Nou, mannen sterkte! Ik ga me eens even opwarmen hiernaast.

Ursula: Had u gebeld, meneer Hendriks? *(boos)* Wie heeft die gordijnen opengedaan?

Gerard: Huh wat?

Ursula: Met die gordijnen open word je veel te veel afgeleid, dan zit je veel te veel met je hoofd te draaien...

Gerard: Maar ik wil ook wel eens verder kijken dan m'n neus lang is.

Ursula: Dat is dan uw eigen verantwoording, u doet maar. Maar meneer Hendriks, u had gebeld?

Piet: Ja dat zit zo, de verwarming is kapot en het wordt hier steeds frisser.

Ursula: Nou, dan zal ik zo wel even wat regelen, u wordt zo geholpen.
(af)

Piet: Ze heeft het niet zo op je voorzien, geloof ik.

Gerard: Dat komt, vroeger, toen ik twintig was, heb ik nog een poosje verkering met haar gehad. En ja, dat is niks geworden. Ik heb haar net op tijd gedumpte en ik denk dat dat haar nog steeds dwars zit. Vroeger was het een knappert hoor, ze was toen ook al zo fel. Ja, als je twintig bent dan hou je daar wel van.

Piet: Ja, ja.

Gerard: Ik wil natuurlijk niet zeggen dat ik daar nu niet meer van hou, ha, ha.

Piet: Ja, ja. *(zuster Leanne komt op met een straalkachel en 2 dekens)*

Leanne: Zo heren, ik zal u eens aan een beetje warmte helpen.

Gerard: Dat is natuurlijk nooit weg, d'r is nog plek zat hier in bed.

Leanne: *(negeert de opmerking van Gerard)* Meneer Hendriks, een extra deken.

Piet: Oh, dat is goed, prima.

Leanne: Dan zal ik u eens lekker instoppen, komt u maar eens hier.
(Leanne stopt Piet lekker in) Zo meneer Hendriks, dan kunt u er weer tegen.

Piet: Ja, ja, dat is al lang geleden dat ik zo lekker ingestopt ben, keurig hoor, zuster.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto